

CD's

AAN gene zijde van het Kanaal hebben ze een grote traditie van blaasmuziek, *brass music*. De militaire taptoes en de kerstmisbands van het Leger des Heils spreken wellicht tot de verbeelding. Uiteraard had de voorliefde van de Britten voor veel ceremonieel een invloed op de ontwikkeling van de marsmuziek. Elk regiment moest zijn eigen mars hebben en dat geldt nog op de dag van vandaag. Getuige daarvan is de muziek die Paul Patterson schreef bij de feestelijke ingebruikneming van de Eurostarverbinding. Een historisch moment, dat de London Brass Virtuosi aangrepen om er hun nieuwe cd aan 'op te hangen'.

Dezelfde Patterson schreef naast zijn uitgebreide stuk ook nog een pittig fanfarestuk voor de Eurostar. En daar houdt het niet bij op, want de Virtuosi spelen ook nog eens een *Paris Fanfare* en een *Brussels Fanfare* van zijn hand. Het verwondert ons dat Patterson de afslag Rijsel links liet liggen en geen *Lille Fanfare* schreef, maar die komt misschien later nog eens!

Ook Edward Elgar, Paul Hindemith en Richard Strauss ontbreken niet op deze cd. Het stuk van Strauss is gewijd aan een „feestelijke intocht van ridders van de Johanieterorde“, de protestantse versie van de Orde van Malta. Een speciaal geval is de historische evocatie *William and Mary*. Het gaat hier om de protestantse prins van Oranje die zijn oom en schoonvader, de katholieke Jacobus, buitenkeldde tijdens de zogeheten Glorieuze Revolutie van 1688, en in wiens naam nog tot vandaag 'orangistische' optochten worden gehouden. Kortom, dit is een cd voor iedereen die van muzikaal marcheren houdt! (JC)

Royal Eurostar, door de London Brass Virtuosi met het Philharmonia Orchestra onder de leiding van David Honeyball, Hypérion (distributie Laval), CDA 66870, 12,50 euro.

DE KOPERSECTIE van de London Mozart Players treedt soms afzonderlijk op en bracht al een aantal cd's uit. Met deze nieuwe schijf slaan ze de brug van Mozarts *Divertimento's* naar werk van eigentijdse componisten.

De oudste is Harrison Birtwistle, meteen ook de meest bekende. Helaas bekoort zijn *Hoquetus Petrus* ons minder. Het 'hikken' waarnaar de naam *Hoquetus* verwijst, is typisch voor deze middeleeuwse compositiewijze: hoe kun je een melodie laten doorgaan, en toch de stemmen laten rusten? De oplossing ligt erin de melodie over de stemmen te verdelen en ervoor te zorgen dat voortdurend een of andere groep even pauzeert, terwijl de muziek bij de anderen doorgaat. Een interessant experiment!

De titel *Hodie Gloriosa* verwijst naar het centrale werk van Cecilia McDowall. Deze componiste heeft al heel wat religieus werk op haar naam en ook dit werk is gebaseerd op een mariale antifoon. Twee 'koren' van koperblazers opereren nu eens los van elkaar en dan weer samen, en dat geeft een enorme diepte en maakt opnieuw veel contrast los.

Ook bij ons weinig bekende, maar heel degelijke componisten zoals Richard Harvey, Michael Berkeley en Edward Chance zijn present. Knap is de afwisseling van sfeer, die misschien nog op z'n sterkst is wanneer een haast elegisch adagio van Beethoven volgt op het fortissimo van het *Hodie Gloriosa*. Liefhebbers van brass music, dit is een buitenkans! (JC)

Hodie Gloriosa, London Mozart Players Brass Ensemble onder de leiding van Paul Archibald, Brass Classics (distributie Laval), BC3007, 12,50 euro.

Het wekelijkse aanbod boeken, cd's en dvd's in *Kerk+Leven* is ook te raadplegen en te bestellen via het *Mediacenter* op de website www.kerknet.be.

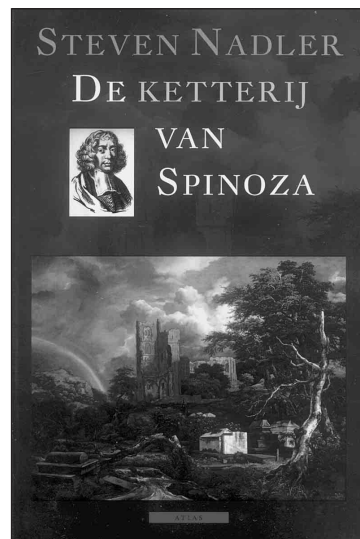
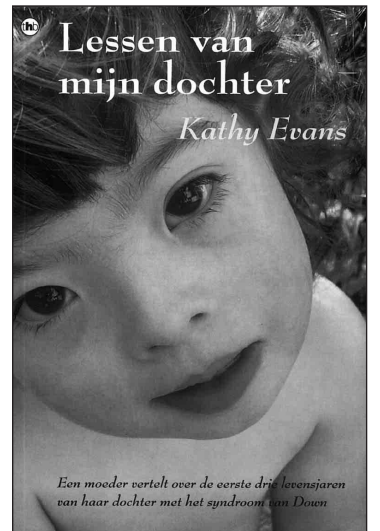
MOEDER SPELEN

EEN GEZIN dat een kind verwacht, droomt er onvermijdelijk een toekomst voor bij mekaar. Zo ook journaliste Kathy Evans, haar man en dochtertjes. Na de turbulente start van haar derde zwangerschap, wordt het meisje dat Caoimhe (spreek uit Kaive) zal heten in gedachten een roodharige wildebras op een paard. Die dromen worden vlak na de geboorte echter ruw van tafel geveegd. Caoimhe heeft het syndroom van Down.

In *Lessen van mijn dochter* beschrijft Kathy wat ze voelde, dacht en deed in Caoimhe's eerste levensjaren. Tegenstrijdige gevoelens bepalen haar dagen: verdriet om de droomdochter die ze verloren is, overweldigende liefde voor het mooie breekbare meisje, strijdvaardigheid ten opzichte van onbeholpen of negatieve reacties.

Het boek geeft een compleet beeld, van het concrete gedrag van Caoimhe over Kathy's honger naar informatie over de afwijking, tot haar visie op prenataal onderzoek. Toch is het niet meteen een leidraad voor ouders in dezelfde situatie. Het is wel een waardevolle getuigenis in een speelse stijl, vaak tegelijk grappig en pijnlijk. Zoals wanneer kleuterdochter Winny de verloren aandacht van Kathy probeert terug te winnen met een spelletje: „Dan kan jij de moeder spelen.“ (JV)

Kathy Evans, *Lessen van mijn dochter*, House of Books, Vianen/Antwerpen, 2008, 256 blz., 16,90 euro, ISBN 978 90 443 2211 8.

VERSTOTEN JOOD

PERSOON en denken van de Nederlands-joodse filosoof Baruch de Spinoza (1632-1677) kregen de laatste jaren opnieuw volle aandacht als gevolg van de publicatie van enkele puike werken. Spinoza laat niet koud. Hij geldt als een van de eerste zuivere rationalisten en voorloper van het atheïsme, waar vandaag zoveel intellectuelen mee pronken. Dat Spinoza een atheïst was, klopt niet. Hij had wel een heel ander godsbegrip dan zijn tijdgenoten.

Een breuk in Spinoza's korte leven was zijn verstoting op drieëntwintigjarige leeftijd uit de synagoge. Dat is het ergste wat een jood kan overkomen. Reden was 'schandelijke daden en ketterijen'. De verdrijving zou de jonge filosoof aanzetten om verder zijn gedachten te ontwikkelen en later twee uiterst belangrijke werken te schrijven.

Het feit van de verstoting blijft evenwel een mysterie. Steven Nadler, een Amerikaanse docent Joodse Studies en Spinozakenner, onttrafelt de zaak en stelt dat het ontkennen van de onsterfelijkheid van de ziel Spinoza's grootste zonde was. Voor wie de Bijbel kent, is dat hoogst verwonderlijk. De onsterfelijkheid van de ziel was geen vaststaand gegeven in het jodendom, dat immers in tegenstelling met het christendom geen echte geloofsdogma's huldigt. Nadler ontdekt dat het thema om politieke redenen gevoelig was voor de Amsterdamse joden. Met andere woorden, Spinoza bedreigde de vrijheid die de joodse gemeenschap in de Nederlanden had verworven. We leren heel wat over de Bijbelse en rabbijnse opvattingen wat betreft het leven na de dood. En hoe deze beleden werden in een moeilijk tijdsgewricht. (EDS)

Steven Nadler, *De ketterij van Spinoza*, Atlas, Amsterdam, 2008, 316 blz., 19,90 euro, ISBN 978 90 450 1405 0.

GODSBEELDEN BEVRAAGD

VIJFENZESTIG tieners schreven tijdens de godsdienstles brieven aan God. Toen Ria Maenhaut deze brieven toevallig in handen kreeg, schrok ze van het godsbeeld van de jongeren. Er weerklonk niet alleen veel twijfel, maar ook boosheid, omdat God in hun ogen niets doet aan het kwaad dat onze wereld doordringt. Op zich een aloude vraag, maar toch... Het is verbijsterend te merken dat ook een jongere generatie met die kwestie worstelt.

Vanuit haar eigen, lange zoektocht om met het christelijke geloofsverhaal in het reine te komen, poogt de auteur een antwoord te formuleren op de vragen en opwerpingen van de leerlingen. Het draait uit in een bewogen, vaak emotioneel, maar zeer gegrond antwoord. De briefvorm geeft een eigen dynamiek. Opvallend is hoe Ria Maenhaut ook haar inspiratie die ze vindt bij de grote spirituele meesters zoals Augustinus of Meester Eckhart niet verbergt. Een opvallend boekje dat een stip verdient. (EDS)

Ria Maenhaut, *Waarom doet Gij niets?*, Carmelitana, Gent, 2008, 96 blz., 14 euro, ISBN 978 90 76671 66 6.

